

Pasi Hujasen lähettikirje 7/2023, 14.08.2023

Kätevä keksintö

Venäjällä tehdään systeemiä, joka avaa kasvihuoneen ikkunan tai oven, kun lämpötila kohoaa korkeaksi.

Yksinkertainen ja toimiva systeemi: sylinterissä on nestettä, joka laajenee kovasti lämpötilan noustessa. Kun lämpötila laskee, ikkuna sulkeutuu.

Ei tarvitse huolehtia, että kasvit kuolisivat kuumuuteen.

En ole Suomessa nähnyt vastaavia laitteita.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Venäläinen autoilija ei aja oikealla
Jos tiellä on kolme kaistaa – kuten esimerkiksi monin paikoin Pietarin kehätiellä ja Skandinavia-tiellä, joka menee Pietarista Suomen rajalle – vain harva – ehkä 2-3 % - autoilijoista käyttää oikeanpuoleisinta kaistaa.
En tiedä, mistä tapa johtuu.
Nyt Skandinavia-tien yläpuolella oleville portaaleille on tullut uusi ohje: ”Kuorma-autot eivät saa käyttää vasemmanpuoleisinta kaistaa (=keskimäinen kaista).”
Epäilen, noudatetaanko määräystä.
Saksan moottoriteillä saisi kovan sakon.
2. Kameroita kuin Kehä ykkösellä
Aikanaan ihmeteltiin, miksi Kehä ykköselle asennettiin 39 tutkaa/kameraa.
Kameroita on ilmestynyt todella paljon myös Pietarin ympäristön teille.
Kun tulen Puškinista Tuutariin – matkaa on 25 kilometriä – kameroita on parhaimmillaan parin kilometrin välein.
Systeemillä pyritään hillitsemään nopeuksia.
Onneksi venäläinen systeemi on armahtavampi kuin suomalainen – vasta yli 20 km/h ylinopeudesta saa sakon.
Vladimir Batuhtin sai Virossa sakon 4 km/h-ylinopeudesta eli siellä ollaan vielä tiukempia kuin Suomessa.
No, köyhä valtio tarvitsee rahaa...
3. Trooppinen yö
Elokuun alussa oli jopa +33, auringossa auton lämpömittari näytti jopa +38.
Minulla on huoneessani lämpömittari, joka näyttää sekä ulkona että sisällä olevan lämpötilan ja minimi- ja maksimiarvot.
Kahtena yönä yölläkin oli reilusti yli +20, eli +24 ja +23.
Trooppisen yön rajana pidetään sitä, että lämpötila ei laske alle +20.
Useampi vanhus oli huonossa kunnossa – lämpö on raskasta, jos ei pääse liikkumaan.
Etelä-Venäjällä elokuun alussa oli monin paikoin yli +40. Kuten myös paikoittain Siperiassa.
Kesäkuu oli hyvin kuiva, kuten Suomessakin (Helsingissä satoi vain 8 % normaalista). Niinpä sadosta odotetaan huonoa. Tuutarin kirkolla omenat putoavat raakoina puista. Luumuja näyttäisi tulevan paljon.
4. Ministeri-Ladoja
Suomessa oli aikanaan ministeri-Saabeja (niitä tehtiin Suomessa). Nyt yleisin ministeriauto taitaa olla Audi.
Presidentti Putin määrän virkamiehet käyttämään venäläisiä autoja. Tarkoitus on tukea venäläistä autotuotantoa.
Eli Mersut vaihtuvat Ladaan.
Tosin on pari ongelmaa: uusia autoja on vaikea löytää Venäjällä. Ja vuonna 1996 silloinen varapääministeri Boris Nemtsov antoi samanlaisen määräyksen. Se kuulemma unohdettiin viikossa.
5. Viron dieselissä ei ole biokomponenttia
Usein, kun tankkaan Virossa Nesteen asemalla, dieselpumpun vieressä on tarra: ”Ei sisällä biokomponenttia”.
Suomessa hallitusneuvottelujen yksi kysymys oli, hidastammeko biokomponentin määrän lisäämistä. Sitä on helpompi lisätä dieseliin kuin bensiiniin. Hidastettiin tavoitteita.
Virossa tilanne on ihan toinen: vertailukohta on muistaakseni 1990, jolloin Virossa oli paljon saastuttavaa neuvostoteollisuutta. Kun tehtaot suljettiin, Viro alitti tavoitteet menen tullen. Jopa niin, että se möi hiilidioksidipäästöjen vähennyksiä ulkomaille ja rakensi rahoilla sähköautojen latausasemia.
Suomi yrittää taas olla mallioppilas.
6. ”Onkohan tämä minun viimeinen päiväni”
sanoi Skuoritsan seurakunnan vanhin jäsen, satavuotias seurakuntalainen, kun kävin keskiviikkona antamassa hänelle ehtoollista. Hän oli todella huonossa kunnossa.
Sunnuntaina kuulin, että hän oli kuollut lauantaina.

- Hän oli valmis lähtemään, monta kertaa hän sanoi, että "olen jo elänyt liiankin kauan".
7. Abortit vähenevät
Vuonna 2021 Venäjällä tehtiin 411000 aborttia ja vuonna 2022 395000. Venäjällä on asukkaita noin 25 kertaa Suomea enemmän eli samassa suhteessa Suomessa abortteja tehtäisiin 15800. THL:n tilastojen mukaan Suomessa tehtiin vuonna 2021 7600 aborttia eli noin puolet vähemmän kuin Venäjällä asukasluvuun verrattuna.
Venäjällä on kiristetty abortin saamista, mm. aborttilääkkeiden saaminen on tullut vaikeammaksi.
Valitus on sama kuin aina: "Naisella pitää olla oikeus ruumiiseensa!" Entä lapsella – pitäisikö olla oikeus elämään?
 8. Sanktiot vaikuttavat
Radiossa kerrottiin, että autojen moottoriöljyistä on pulaa. Öljyä Venäjällä on, mutta moottoriöljyjen lisäaineita on ostettu ulkomailta.
 9. Hitaat tietokoneet
Venäjän rajalla menee helposti 2-3 tuntia, kun tullin tietokoneet ovat kumman hitaita.
Kun kesäkuussa tulin Ville Melasen kanssa Venäjälle ja odottelimme rajalla, juttelemaan tuli suomalainen mies ja kysyi, mihin olemme menossa. Ville sanoi: "Siperiaan." Näki, että mies ei uskonut. Lisäsin löylyä ja sanoin, että on vain menolippu.
-

Mene tsuhna kotias!, osa 2

Tällä kertaa ongelmia tuli Venäjän rajalla.

Kun annoin passin passintarkastukseen, rajavartija kysyi: "Missä on dokumentti?" Sanoin, että olen kulkenut yli 20 vuotta ja koskaan ei ole kysytty mitään dokumenttia. "Nyt kysytään! Pitää olla dokumentti, että olette töissä Venäjällä."

Olin matkassa lestadiolaissaarnaajan kanssa. Myös häneltä kysyttiin passin lisäksi dokumenttia. Onneksi hänellä oli mukana viisumikutsun kopio. Hän sai leiman passiin.

"Oletteko samalla autolla?" "Ei, kaksi autoa."

Rajavartija yritti soittaa (ilmeisesti esimiehelleen) useita kетоja, mutta ei vastausta.

Sanoin lestadiolaissaarnaajalle, että voi olla, että lähden takaisin Suomeen. Saarnaaja sanoi: "Menemme kyllä. Lähetin jo lupa-anomuksen!"

Seuraavaksi kysyttiin, onko minulla sukulaisia Venäjällä. "Ei ole!" "Voisitteko soittaa jollekin?" Sanoin, että lähden hakemaan autosta puhelimen.

Kun palasin, rajavartija sanoi: "Ei tarvitse!" Kysyin, mitä ei tarvitse. "Soittaa."

Sitten hän löi leiman passiin ja jatkoi: "Tämän kerran pääset ilman dokumenttia. Mutta kun tulet seuraavan kerran, pitää olla dokumentti, tai viisumisi mitätöidään!"

Lestadiolaissaarnaajan vahva usko ei ollut turha!

Pyysin kirkolta dokumentin, että olen töissä Venäjällä. Toivottavasti se riittää loppukuusta, kun tulen seuraavan kerran.

Selvästi näkyi, että venäläinen rajavartija halusi löytää syyn päästää minut Venäjälle – rajalla suhtaudutaan pääsääntöisesti hyvin kirkon ihmisiin.

Sen sijaan Suomen rajalla asia on päinvastoin: yritetään löytää syy kieltää maahan tulo. Eräs kirkon venäläinen työntekijä oli tulossa Suomeen. Hänellä oli kaksikin kutsua suomalaisilta lähetysjärjestöiltä. "Sinulla ei ole mitään asiaa Suomeen!" kuittasi nuori rajavartija.

En ole vielä alkanut pakata tavaroita Tuutarissa. Mutta toki tapaus oli muistutus siitä, että ei ole itsestään selvää, että voin tulla Venäjälle jatkossa.

Mukava yllätys

Olin menossa Hatsinnan OKEJ-supermarkettiin, kun minut ovella pysäytti mies. Jotakin tuttua hänessä oli.

”Kävit katsomassa äitiäni vuosi sitten!” Kun kysyin kylää, muistin äidin ja pojankin.

Uskon, että kotikäynneillä on merkitystä myös inkeriläisvanhusten sukulaisille ja ystäville.

Joskus jo kadulla joku naapuri tulee sanomaan, että seurakuntalainen ei nyt ole kotona. Tietysti asiaan voi vaikuttaa se, että olen liikkeellä autolla, jossa on suomalaiset rekisterikilvet.

Ruplan kurssi

7.7. yhdellä eurolla sai 100.7163 ruplaa – Venäjän keskuspankin noteeraus.

Sen jälkeen ruplan kurssi on ollut pari kertaa alle sata, mutta elokuussa kurssi on huonontunut lisää, Tänään keskuspankin kurssi oli 107.9723 ja huomisen kurssi on 110.6847.

Minulle asia on tietysti hyvä: palkka tulee euroissa ja kulut Venäjällä maksan ruplilla.

Diesel on tullut halvemmaksi, nyt se maksaa noin 53 centtiä litra.

On ihmetelty kurssikehitystä. Keskuspankki selittää, että tuonti on kasvanut ja vienti vähentynyt. Kuitenkin venäläisen raakaöljyn hinta on noussut kuukaudessa yli 10 dollaria tynnyriltä – noin 60 dollarista 70 dollariin.

Toinen syy on varmasti valtion budjetin suuri alijäämä, menot ylittävät reilusti tulot.

Pääsimme kotiin...

Kun heinäkuussa menin toimittamaan jumalanpalvelusta Pushkiniin, kirkon ulko-ovi oli lukossa.

Kuulin urkujen äänen ja yritin soittaa kanttorille, mutta tällä kertaa oli sijainen.

Lopulta menimme kirkon sivuovesta – kahvilan kautta ja avasimme ulko-oven.

Silloin seurakuntalainen, joka oli rippikoulussa vuosituhannen vaihteessa, sanoi: ”Pääsimme kotiin!” Hän on käytännöllisesti katsoen aina jumalanpalveluksessa.

Ping-pong-diplomatiaa

1970-luvulla Kiina ja Yhdysvallat pyrkivät lähentymään toisiaan. Presidentti Nixon teki valtiavierailun Kiinaan 1972.

Asiaa alusti pöytätennis (=ping-pong): kiinalaiset ja yhdysvaltalaiset pelasivat keskenään.

Nyt näyttää olevan toisenlainen ping-pong-diplomatia: Venäjä tekee jotain, länsi vastaa siihen, Venäjä tekee jotain, länsi vastaa siihen jne.

Tuntuu, että kumpikin puoli haluaisi löytää tappajakierteen, jolla vastustaja kukistettaisiin.

Älyttömin juttu tapahtui Saksassa. Venäläinen perhe ajoi moottoritiellä Audillaan. Eteen ilmestyi tullipoliisin auto, joka vaati ajamaan huoltoasemalle. Sinne ilmestyi hinausauto ja Audi takavarikoitiin. Peruste oli se, että he voisivat viedä auton Venäjälle.

Auto oli ostettu Venäjältä, siinä oli venäläiset rekisterikilvet – aika todennäköistä, että perhe oli palaamassa kotiin, he olivat matkalla Lappeenrantaan. Tavarat autosta ja matkaa piti jatkaa julkisilla.

Pian venäläisille internet-sivustoille ilmestyi ohje: ”Älä mene autolla Suomeen, voivat takavarikoida sen.” Toivottavasti Suomi ei ryhdy moiseen älyttömyyteen.

Tuli mieleen kouluajalta tarina: Mies pidätettiin murrosta, kun hänellä oli mukana työkaluja, joita voi käyttää murtautumisessa. Hän sanoi: ”Syyttäkää saman tien raiskauksestakin, on minulla vehkeet siihenkin!”

Tulkaa kaikki – tai ainakin melkein kaikki

Kesäkuun lopulla vaadittiin, että Suomen evankelis-luterilainen kirkko poistetaan Pide-kulkueiden tukijoista, kun se ei edistä yhdenvertaisuutta, vaan tukee myös järjestöjä, jotka eivät hyväksy tasa-arvoista avioliittoa ja naispappeutta.

Yhteisen seurakuntayön johtajat Espoosta, Helsingistä ja Vantaalta vastasivat Helsingin Sanomissa 28.6. ja sanoivat, että kirkko edistää yhdenvertaisuutta.

Kirjoituksessa oli mielenkiintoinen lause: ”Lisäksi jokainen ihminen on tervetullut omana itsenään esimerkiksi rippikouluun, diakonisen avun piiriin, perheneuvontaan, kasvatustyön palveluihin ja muuhun toimintaan.”

Usein vain vaikuttaa siltä, että tuo ”omana itsenään” tarkoittaa sellaista, jonka tietyt liberaalit piirit hyväksyvät.

Ei ole mitään täydellistä tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta. Kuten kouluaikana sanottiin: ”Mittä en niin vihhaa kuin rasismia ja mustalaisia!”

Lomalukemista

Kun Suomessa televisio digitalisoitiin, luovuin television katselusta. Digiboxin sain lahjaksi, mutta en ole sitä asentanut.

Niinpä jää enemmän aikaa lukea. Tuutarissa luen iltaisin. Suomessakin joka ilta tulee luettua jotain.

Lomalla luen enemmän.

Tässä vaikutelmia kolmesta kirjasta, jotka luin lomalla.

1.

Fjodor Dostojevski: Idiootti

Päätin lukea kirjan, kun luin, että se auttaisi ymmärtämään venäläisiä. Väitän vastaan. Kirjassa on 886 sivua ja valtaosa on keskusteluja. Joissa en kyllä näe suurta sanomaa. Veikkaan, että samanlaisen kirjan saisi, kun painaisi jonkun suomalaisen reality-televisiosarjan jäsenten (vaikka Big Brother) keskustelut.

Dostojevski harjoitti uhkapeliä ja oli usein rahavaikeuksissa. Ilmeisesti hän sai palkkion sivumäärän mukaan.

Tulin jopa ajatelleeksi, että idiootti on kirjan lukija. Aikansa olisi voinut käyttää paremminkin.

Venäläiset ystäväni sanovat, että Dostojevskin kirjat ovat synkkiä ja raskaita. Olen samaa mieltä.

Mieleen tuli jopa H.C.Andersenin satu ”Keisarin uudet vaatteet”, jossa viaton lapsi lopulta uskaltaa sanoa, että eihän keisarilla ole mitään yllään.

2.

E.Kazakevitsh: Kevät Oderilla.

Löysin kirjan Skuoritsan kirkon eteisestä. Sinne on tuotu hyvin kummallisiakin kirjoja – osan voisi heittää paperinkeräykseen.

Kirja on suomennettu 1952 (alkuperäisen venäjänkielisen painoksen vuotta ei ole ilmoitettu) ja se on saanut Stalinin-palkinnon vuonna 1950.

Kirja kuvaa Puna-armeijan hyökkäystä kohti Berliiniä. Kovin ihanteellisen kuvan kirja antaa. Sotilaat autoivat saksalaisia siviilejä jne. Korostetaan koko ajan, kuinka Stalin määräsi kaikesta (mikä ei pidä paikkaansa, hän ymmärsi antaa sodanjohdon upseerin käsiin – toki tiettyjä rajoituksia oli. Sen sijaan Hitler yritti määrätä kaikesta).

”Sadat tuhannet ihmiset tekivät työtä sodan viimeisen ottelun stalinilaisen suunnitelman toteuttamiseksi, vaikka he eivät itse tiennetkään sitä, sillä heidän työnsä konkreettinen tarkoitusperä oli yhden ankaran yhdensanan – ’sotasalaisuuden’ – verhoama. Stalinin tutkiva, levollinen ja valpas katse oli tunkeutunut kaikkialle tuohon valmistautumiseen, noiden miljoonien ihmisten jättiläismäisen ahertelun kaikkiin yksityisseikkoihin. Pikahävittäjäkoneen rakenne, uusien tykkien kaliiberi, jalkaväkikomppanian taktiikka ja rintamain ylipäällikköjen sodanjohtotaito, kansainvälinen politiikan taktiikka ja sotamiesten varustaminen leivällä ja tupakalla, - kaikesta siitä oli Korkein Ylipäällikkö pitänyt huolta.” (sivu 339)

Jos haluaa hieman toisenlaisen näkökulman Puna-armeijan hyökkäyksestä Berliiniin, kannattaa lukea kuuluisan sotahistorioitsija Anthony Beevorin kirja ”Berliini”.

3.

Tapio Puolimatka: Laittomuuden salainen vaikutus, Perussanoma, 2021, 317 sivua

Puolimatka oli Jyväskylän yliopiston kasvatuksen teorian ja tradition professori (nyt jo eläkkeellä). Hänet yritettiin erottaa liian perinteisten käsitysten vuoksi.

Kirja on todella synkkää luettavaa. Perusteesi on, että Saatana lopunaikoina tulee vaikuttamaan nimenomaan langenneen kirkon kautta – kuten Ilmestyskirjassa sanotaan.

Hän kertoo, että Sanna Marinin hallituksen ohjelmassa oli tavoitteena intersektionaalisuuden edistäminen – intersektionaalisuuden voisi kärjistää: ”Kaikki perinteinen – erityisesti kristillinen – on paha ja siitä on päästävä eroon”. Helsingin Luther-kirkon teologi Soili Haverinen on tutkinut intersektionaalisuutta.

Selkein esimerkki hallitusohjelman intersektionaalisuudesta oli uusi käsitys sukupuolesta: ihminen voi itse päättää, onko hän mies vai nainen vai joku muu – ja voi vaihtaa sukupuolensa kerran vuodessa. En voi käsittää, että yli puolet Suomen edellisestä eduskunnasta hyväksyi lakiehdotuksen.

Jos – ja pelkään, että kun – Puolimatka on oikeassa, kristityillä on edessä kovat ajat.

Kirja auttaa ymmärtämään Suomen nykyistä poliittista kehitystä. Joka on synkkä.

Huumori on välttämätöntä

Avtoradiossa on mainos/tiedote (lyhennetty versio):

Jos sinulla oli pieni kolari, paina 1

Jos sinulla oli iso kolari, paina 2

Jos ei ollut kolaria, keskity ajamiseen äläkä puhelimeen.

Moottoriteiden yläpuolella olevissa portaaleissa on nykyään erilaisia ohjeita autoilijoille, joista yksi on: "Pidä huomio tiessä, älä puhelimesta".

Venäläisiä erikoisuuksia

Pietarissa on firma, jossa voi tehdä rekisterikilpiä.

Minä tilasin "inkeriläisen" rekisterikilven. Niitä on kaikkiaan kolme – minun oli toinen järjestyksessään.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

"Kuulkaa nyt te, jotka sanotte: "Huomenna me lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, teemme kauppoja ja keräämme hyvät voitot." Ettehän te tiedä, mitä huomispäivä tuo teidän elämäänne! Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu. Näin teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin me elämme ja teemme sitä ja sitä." (Jaak 4:13-15)

Ilmestyskirjassa ylösnoussut Jeesus sanoo, että jos hän avaa oven, ei sitä kukaan voi sulkea (Ilm 3:8).

Toivon, että vielä jatkosakin ovi Venäjälle pysyy avoimena – jos Jumala niin tahtoo. Onhan täällä pian oltu 24 vuotta eli melkoinen aika.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Rajan pysymistä avoimena, että pääsisin tekemään työtä vanhaan malliin.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Hyvää satoa, osa seurakuntalaisista on jo nostanut perunat. Oma sato on monelle tärkeä asia. Kyläkäynneillä usein annetaan minullekin kurkkuja ym. maan satoa.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerosi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumera 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.